

Nr 21

Utlåtande i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående tillfälligt upphävande av viss i vägtrafikförordningen den 28 september 1951 (nr 648) föreskriven besiktnings-skyldighet, m. m. samt till förordning om ändring i vägtrafikförordningen, dels ock i ämnet väckta motioner.

Genom en den 18 februari 1955 dagtecknad proposition, nr 95, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden, anhållit om riksdagens yttrande över två vid propositionen fogade författningsförslag nämligen förslag till dels förordning angående tillfälligt upphävande av viss i vägtrafikförordningen den 28 september 1951 (nr 648) föreskriven besiktnings-skyldighet, m. m., dels ock förordning om ändring i vägtrafikförordningen.

De vid propositionen fogade författningsförslagen är av följande lydelse.

Förslag

till

förordning angående tillfälligt upphävande av viss i vägtrafikförordningen den 28 september 1951 (nr 648) föreskriven besiktnings-skyldighet, m. m.

Härigenom förordnas, att i 10 § 4 mom., 12 § 1 mom. 3 punkten och 13 § 1 mom. 3 punkten vägtrafikförordningen den 28 september 1951 stadgade villkor för fordons upptagande i bilregister och brukande enligt interimslicens eller saluvagnslicens tillsvidare icke skola gälla beträffande

a) reservregistrerad personbil eller motorcykel, som inom fem år före ingivandet av registreringsansökan eller brukandet enligt licens blivit för första gången registrerad och som omedelbart före nämnda ingivande eller brukande varit under en sammanhängande tid av högst sex månader upptagen i bilreservregister; samt

b) annat reservregistrerat fordon än ovan under a) avses, som inom ett år före ingivandet av registreringsansökan eller brukandet enligt licens godkänts vid kontrollbesiktning, varom i 24 § vägtrafikförordningen förmäles;

allt under förutsättning att fordonet icke underkastats sådan ändring att det ej längre överensstämmer med uppgifterna i utfärdat besiktningsinstrument eller typintyg.

Anmäles annat reservregistrerat fordon än ovan under a) avses till kontrollbesiktning, må sådan besiktning ej vägras. Befinnes vid besiktningen, att fordonet är i föreskrivet skick, skall besiktningsmannen, i förekommande fall med iakttagande även av bestämmelserna i 55 § första stycket vägtrafikkungörelsen den 7 december 1951 (nr 743), skyndsamt översända underrättelse härom till länsstyrelsen i det län, i vars bilreservregister fordonet finnes upptaget.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, samt gäller till och med den 30 juni 1956.

F ö r s l a g

till

förordning om ändring i vägtrafikförordningen den 28 september 1951
(nr 648)

Härigenom förordnas, att till 31 § vägtrafikförordningen den 28 september 1951 skall fogas ett nytt moment, betecknat 6 mom., av nedan angiven lydelse samt att 32 § 1 mom. nämnda förordning skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Gällande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

31 §.

6 m o m. *Angående rätt för person, som i främmande stat äger föra motordrivet fordon, att erhålla körkort utan att undergå förarprov gäller vad Konungen förordnar.*

32 §.

1 m o m. Ansökan om — — — han vistas.

Ansökan skall — — — erhållit körkort.

Vid ansökan — — — i riket.

Om ansökan av den, som jämlikt 31 § 6 mom. äger erhålla körkort utan att undergå förarprov, gäller vad Konungen förordnar.

Innan intyg — — — ifrågavarande tid.
 Polismyndighet skall — — — i saken.
 Intyg, som — — —, är avgiftsfritt.
 Sedan frågan — — — sökandens nykterhetsförhållanden.
 Sökande är — — — under c).

I samband med propositionen har utskottet behandlat två i anledning av densamma väckta motioner, nämligen nr 413 i första kammaren av herrar *Alexanderson* och *Lundström* samt nr 519 i andra kammaren av herrar *Carlsson* i Stockholm och *Kollberg*. I motionerna, vilka är likalydande, har hemställts, »att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition målte uttala, att det föreslagna, tillfälliga upphävandet av besiktningstvånget för personbilar och motorcyklar av senare årsmodell även bör gälla sådana med skåp-, stationsvagns- eller personbilskarosseri utrustade lastbilar, vars tjänstevikt ej överstiger 1800 kg».

Beträffande de skäl, som ligger till grund för det genom propositionen framlagda lagförslaget, ävensom i fråga om de skäl, som motionärerna åberopat till stöd för sina yrkanden, får utskottet, i den mån redogörelse därför icke lämnas nedan, hänvisa till propositionen samt motionen II: 519.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen framlägges förslag om tillfälligt upphävande av besiktningstvånget för sådana personbilar och motorcyklar av senare årsmodell, som efter högst sex månaders avställning återregistreras, samt förslag om registreringsbesiktning ersättande med kontrollbesiktning vid återregistrering i övrigt av motorfordon och släpfordon. — Vidare föreslås, på grundval av en rekommendation av nordiska parlamentariska kommittén för friare samfärdsel m. m., i vägtrafikförordningen viss ändring, som innebär att åt Kungl. Maj:t uppdrages att medgiva lättnader i villkoren för utfärdande av körkort åt personer, som förut innehar giltigt körkort i annat land.

I. Lättnader i besiktningstvånget vid återregistrering av avställda fordon

Frågan om lättnader i besiktningstvånget vid återregistrering av avställda fordon berör spörsmålet om kontrollen över motordrivna fordon. Sådan kontroll sker dels vid registrering och dels vid löpande kontroll. Bestämmelser härom finns i vägtrafikförordningen den 28 september 1951.

Motorfordon må tagas i bruk endast om fordonet är registrerat (11 §). Registrering sker hos länsstyrelsen i det län, där fordonet har sin hemort. Vid registreringen upptages fordonet i det hos länsstyrelsen förda bilregistret. Såsom villkor för upptagandet i bilregistret gäller, att fordonet inom

ett år före ingivandet av registreringsansökan antingen godkänts vid registreringsbesiktning eller ock upptagits i typintyg samt att fordonet icke därefter underkastats sådan ändring, att det ej längre överensstämmer med uppgifterna i utfärdat besiktningsinstrument eller typintyg (10 §).

Har ägare av registrerat motorfordon för avsikt att under viss tid eller tills vidare icke bruka fordonet, må anmälan om förhållandet göras hos länsstyrelsen för fordonets överförande från bilregistret till bilreservregistret (19 §). För det fall att fordonet sedermera skall återföras till bilregistret gäller liksom eljest vid registrering, att fordonet inom ett år före ingivandet av registreringsansökan skall ha antingen godkänts vid registreringsbesiktning eller ock upptagits i typintyg.

Beträffande den löpande kontrollen av motordrivna fordon finns stadganden om bl. a. flygande besiktning, utfärdande av körförbud och föreläggande att inom viss tid inställa fordonet hos besiktningsmannen till kontrollbesiktning.

Vid anmälan av fordon till kontrollbesiktning skall företes besiktningsinstrument eller typintyg. Befinnes vid kontrollbesiktning, att fordonet är i föreskrivet skick, skall besiktningsmannen utfärda intyg härom (24 §).

För besiktningsmannen innebär registreringsbesiktning, att fordonet uppmättes och att beräkningar av tjänstevikt, axeltryck och liknande genomföres, varefter nytt besiktningsinstrument utfärdas.

Kontrollbesiktning innebär ett väsentligt förenklat förfarande. Kontroll skall ske av att fordonet är i föreskrivet skick, men ovannämnda beräkningar och utskrivandet av nytt besiktningsinstrument bortfaller.

Automobilskatt skall enligt 1 § kungl. förordningen den 2 juni 1922 erläggas för automobil, som blivit här i riket registrerad. Skattens storlek är beroende av bilens tjänstevikt (5 §). Automobilskatt erlægges icke för fordon som överförts till reservregistret.

Trafikförsäkring skall enligt 1 § lagen den 10 maj 1929 om trafikförsäkring å motorfordon finnas å motorfordon som är registrerat här i riket men erläggas, liksom automobilskatt, ej för reservregistrerat fordon.

I två likalydande *motioner* (I: 38 och II: 51) till 1954 års riksdag föreslogs, att vägtrafikförordningen skulle ändras på sådant sätt, att bil finge återföras från bilreservregister till bilregister utan särskild registreringsbesiktning, under förutsättning att den varit avförd ur bilregistret endast någon kortare tid, exempelvis sex månader. Såsom skäl för den föreslagna ändringen uppgavs i motionerna, att svårighet föreläge att få tid reserverad hos besiktningsmyndigheten för ny besiktning vid återinförandet i bilregistret av det stora antal fordon, som tillfälligt under vintermånaderna tagits ur trafik.

I sitt över de nämnda motionerna avgivna utlåtande nr 42 — till vilket torde få hänvisas i fråga om tidigare förslag i ämnet och inhämtade yttranden över motionerna — anförde *andra lagutskottet* bl. a. att det syntes utskottet som om registreringsbesiktningen i återregistreringsfallen utan stör-

re olägenhet skulle kunna ersättas med det enklare och för bilinspektionen mindre arbetskrävande förfarandet med kontrollbesiktning. Härvid skulle alltjämt trafiksäkerhetssynpunkterna tillgodoses och viss kontroll vinnas också ur skattesynpunkt. Man kunde emellertid enligt utskottets uppfattning också ifrågasätta om man icke skulle kunna helt slopa kravet på besiktning som villkor för återregistrering och för kontrollen även beträffande den del av fordonsbeståndet som tillfälligt avregistreras lita till den löpande kontrollen. Härigenom skulle en betydande lättnad vinnas icke endast för den enskilde fordonsägaren utan också för de berörda myndigheterna. Betänkligheterna mot att efterge kravet på besiktning i dessa fall syntes utskottet mindre sedan statsmakterna nyligen beslutat en betydande förstärkning av trafikövervakningen. Med hänsyn till att spörsmålet om en förenkling av förfarandet vid återregistrering av motorfordon emellertid enligt vad utskottet erfarit vore föremål för övervägande inom statens organisationsnämnd ansåg utskottet, att med riksdagens ställningstagande i frågan lämpligen borde anstå.

På utskottets hemställan föranledde motionerna icke någon riksdagens åtgärd.

I en den 11 juni 1954 dagtecknad utredning med förslag till organisation av motorfordonsregistreringen m. m. har *statens organisationsnämnd* upptagit bl. a. det i motionerna framlagda förslaget till behandling. Nämnden förklarar sig på i huvudsak samma skäl, som i motionerna andragits, anse att fordon som varit registrerat i bilreservregister under högst sex månader i följd skall få återregistreras utan särskild registreringsbesiktning.

I de yttranden, som av finansdepartementet inhämtats över organisationsnämndens utredning, har förslaget om ändring av återregistreringsbestämmelserna närmare behandlats endast av tre remissinstanser, nämligen *väg- och vattenbyggnadsstyrelsen*, *överståthållarämbetet* och *Kungl. automobilklubben*.

Över det i motionerna framlagda förslaget har kommunikationsdepartementet inhämtat utlåtande från *1953 års trafiksäkerhetsutredning*.

Beträffande innehållet i de sålunda avgivna remissyttrandena får utskottet hänvisa till propositionen s. 6—8.

Föredragande departementschefen, statsrådet Andersson, har i propositionen anförts, att det ter sig som ett nödvändigt led i arbetet för trafiksäkerhetens höjande att motorfordonens tillstånd ur säkerhetssynpunkt på ett lämpligt sätt underkastas en fortlöpande kontroll. De besiktningsåtgärder, som avser efterkontroll av motorfordonen, kunde emellertid — med undantag för det helt övervägande antalet bussar — sägas vara inriktade på ett mer eller mindre slumpvis företaget fordonsurval. Ur trafiksäkerhetssynpunkt torde det, fortsätter departementschefen, vara önskvärt att efterkontrollen främst insattes mot de fordon, hos vilka bristfälligheter erfarenhetsmässigt

kan befaras av olika skäl, främst långvarig eller intensiv användning. Vidare anför departementschefen bl. a. följande.

»Önskvärdheten att i första hand inrikta efterkontrollen på de fordon, hos vilka brister erfarenhetsmässigt kan befaras, understryks i dagens läge av den begränsade besiktningskapaciteten hos statens bilinspektion. Med den kraftiga, fortlöpande ökning av fordonsbeståndet, som de senaste åren visat, har bilinspektionen inte kunnat hålla takt. En önskvärd utbyggnad av besiktningskapaciteten kan, främst till följd av betydande rekryteringssvårigheter, inte komma till stånd så snabbt och i den utsträckning som i dagens situation i och för sig kan anses påkallat. Det är därför angeläget att den besiktningskapacitet, som finns, utnyttjas där den bäst behövs — — —

Besiktningsskyldigheten vid återregistrering av fordon, som endast kortare tid varit avställt och som icke varit utsatt för mera långvarigt nyttjande, torde med hänsyn till det anförda böra i dagens läge få eftergivnas. Jag delar härvidlag de synpunkter, som anförts av 1953 års trafiksäkerhetsutredning i dess tidigare refererade yttrande. Jag kan emellertid inte helt biträda förslaget om slopandet av besiktningstvånget för alla motorfordon, vilka återregistreras efter högst sex månaders avställning. Såsom utredningen framhållit, framstår kontrollen av de äldre fordonen såsom särskilt betydelsefull, och en eftergift av besiktningstvånget vid återregistrering skulle i fråga om dessa fordon kunna få allvarliga konsekvenser ur trafiksäkerhetssynpunkt. Eftergiften torde därför lämpligen endast böra omfatta fordon som första gången tagits i bruk inom fem år före ingivandet av ansökan om återregistrering. Med hänsyn till de ofta förekommande, på automobilskattens storlek inverkan änderingarna av lastbilarnas och, om ock i mindre utsträckning, av bussarnas tjänstevikter torde vidare skäl ej föreligga att inbegripa dessa fordonskategorier i eftergiften. Anledning till eftergift föreligger här ej heller på samma sätt som i fråga om personbilar och motorcyklar, eftersom avställning av lastbilar och bussar under vintermånaderna inte synes förekomma i större omfattning.

För lastbilarnas och bussarnas del ävensom beträffande personbilar och motorcyklar, som är av äldre årsmodell eller varit avställda under längre tid än sex månader, synes mig väg- och vattenbyggnadsstyrelsens förslag att registreringsbesiktningen vid återregistrering skulle utbytas mot kontrollbesiktning kunna genomföras utan olägenhet. Jag vill i detta sammanhang erinra om den av styrelsen i skrivelse den 8 februari 1954 till samtliga besiktningsmän meddelade föreskriften, att därest besiktningsman vid kontrollbesiktning finner, att sådana ändringar uppenbarligen vidtagits med fordonet att detsamma bort inställas till registreringsbesiktning, han om förhållandet har att underrätta fordonets ägare samt det bilregister, där fordonet är upptaget. Eventuell underlåtenhet att ombesiktiga fordon i fall, då förhöjd automobilskatt skall utgå, torde härigenom vid de flesta återregistreringar komma till länsstyrelsernas kännedom.»

Avslutningsvis hänvisar departementschefen till att frågan om en ändamålsenlig anordning av motorfordonsbesiktningen är föremål för övervä-

gande av 1953 års trafiksäkerhetsutredning och anför, att denna torde kom-
att före innevarande års utgång framlägga förslag i ämnet. En mera definitiv
reglering av besiktningssförfarandet torde därför nu ej böra komma till
stånd. De lättnader i fråga om besiktningstvånget, som behandlats i proposi-
tionen, syntes med hänsyn härtill böra i avbidan på trafiksäkerhetsutredning-
ens förslag ges giltighet tills vidare endast för tiden fram till den 1 juli 1956.

I *motionerna* uttalas, att de föreslagna åtgärderna om lättnader i besikt-
ningstvånget måste ses även mot bakgrunden av den nyligen beslutade sär-
skilda investeringsavgiften för motorfordon, och anföres vidare:

Som framgår av sistnämnda lagstiftnings förarbete måste bilhandeln,
för att undgå investeringsavgift för sådana salufordon, som man i fast räk-
ning förvärvar, införa dessa i bilreservregistret. Med nuvarande besikt-
ningsregler fordras i allmänhet registreringsbesiktning, när fordonet på nytt
införes i bilregistret. Genom ett antagande av här föreliggande proposition
skulle de med besiktningstvånget förenade komplikationerna i viss utsträck-
ning elimineras. Som bekant avser den särskilda investeringsavgiften för-
utom personbilar och motorcyklar även sådana med skåp-, stationsvagns-
eller lastbilskarosseri utrustade lastbilar, vilkas tjänstevikt ej överstiger 1 800
kg. Det kan därför synas förvånande, att man i här förelagd proposition till-
fälligt upphävt besiktningstvånget för endast personbilar och motorcyklar av
senare årsmodell men däremot icke för den grupp av lastbilar, som drabbas
av den särskilda investeringsavgiften. Sistnämnda fordonskategori är av re-
lativt stor betydelse för handeln, och om därför icke denna kategori skulle
komma i åtnjutande av här framlagda besiktningsslättnader, skulle ett an-
tagande av propositionen ej i tillräcklig grad minska den nuvarande överbe-
lastningen av bilinspektionens kapacitet.

Från trafiksäkerhets- och skattesynpunkt torde enligt motionärerna in-
vändningar ej kunna göras mot att de i motionerna berörda lastbilarna lik-
ställes med personbilar. Konstruktionsmässigt vore dessa lastbilar fullt
jämförliga med personbilar, och det förekomme mycket sällan att deras ut-
rustning ändrades.

II. Lättnader i vissa fall i villkoren för erhållande av körkort

Regler om körkort finnes meddelade i vägtrafikförordningen den 28 sep-
tember 1951. Jämlikt 29 § nämnda förordning får motorfordon föras endast
av den, som genom körkort, utfärdat av länsstyrelse, är berättigad att föra
fordonet. Detsamma gäller i allmänhet också i fråga om färd på väg med
traktor, som är försedd med gummihjul. Körkort utfärdas för bil, för motor-
cykel eller för traktor samt gäller för färd i hela riket. Körkort för bil be-
rättigar även till förande av motorcykel och traktor. Körkort för motorcykel
gäller även för traktor. — I 31 § är föreskrivet, att den som önskar erhålla
körkort, skall i viss ordning undergå förarprov. För den, som avlagt sådant
prov, utfärdas särskilt kompetensbevis. — Närmare bestämmelser rörande
ansökan om och utfärdande av körkort är givna i 32 §. Av dessa bestäm-
melser framgår bl. a. att vid ansökningen skall fogas åldersbevis, läkarintyg,

fotografi, kompetensbevis och nykterhetsintyg. Sökanden är vidare skyldig att på anfordran förete intyg om sin mantalsskrivningsort. — Enligt 37 § äger Konungen meddela bestämmelser om rätt för person, som i främmande stat äger föra motorfordon, att på grund av internationella överenskommelser eller eljest under tillfällig vistelse i riket föra sådant fordon. Överenskommelser angående ömsesidigt godkännande av körkort har i enlighet härmed träffats bl. a. med Danmark, Finland och Norge. Vidare har utfärdats bestämmelser om internationellt körkort. I 37 § ges även möjlighet för polismyndighet att för tillfällig vistelse i riket utfärda s. k. turistkörkort.

I ett den 9 januari 1953 dagtecknat betänkande nr 5 har nordiska parlamentariska kommittén för friare samfärdsel m. m. framlagt vissa förslag till underlättande av motorfordonstrafiken mellan de nordiska länderna samt därvid bl. a. uttalat sig för att person, som är i besittning av körkort utställt i ett nordiskt land, vid bosättning i annat nordiskt land bör kunna få utställt körkort i sistnämnda land mot företeende av sitt nationella körkort utan att avlägga körkortsprov eller på annat sätt behöva prestera bevis för körfärdighet.

Över betänkandet har inhämtats ett stort antal remissyttranden. Det nu förevarande förslaget har icke avstyrkts i något yttrande.

Föredragande departementschefen, statsrådet Andersson, hänvisar i propositionen till att prov på körskicklighet uppställs som villkor för erhållande av körkort i samtliga de nordiska länderna och på de flesta håll annorstädes och förklarar sig anse att trafiksäkerhetskravet icke åsidosättes om vederbörande erhåller svenskt körkort utan nytt förarprov. Departementschefen framhåller vidare, att vederbörandes nationella körkort redan godtages vid tillfällig vistelse i riket och att för internationellt körkort ej uppställs strängare krav på ådagalagd körskicklighet än att vederbörande skall vara berättigad föra motorfordon i sitt hemland.

Huruvida och i vilken omfattning kommitténs förslag kan realiseras torde, anför departementschefen vidare, böra bero på huruvida överenskommelser, grundade på ömsesidighet, kan uppnås med vederbörande stater. Författningsbestämmelserna i ämnet borde därför utformas så, att frågan om lättnad i villkoren för erhållande av körkort finge bero på förordnande av Kungl. Maj:t. Ehuru närmast avsedda att tillämpas i förhållande till övriga nordiska stater syntes bestämmelserna lämpligen kunna erhålla en så vid syftning, att de gäve möjlighet till liknande överenskommelse även med annan stat.

Utskottet

Såsom utskottet framhöll i sitt utlåtande nr 42 år 1954 i anledning av väckta motioner om ändrad ordning för återregistrering av bil i vissa fall har avsevärda väntetider uppkommit då till bilreservregistret överförda fordon skolat besiktigas före återregistrering. Sedan statsmakterna nyligen be-

slutat införa en särskild investeringsavgift beträffande vissa motorfordon kan antalet återregistreringar väntas öka, och de påtalade olägenheterna med väntetider kan därför befaras komma att bli än mera framträdande. Den väntade ökningen av antalet återregistreringar sammanhänger med ett vid införandet av den särskilda investeringsavgiften rekommenderat förfaringsätt för undvikande av att dubbel avgift eljest komme att uttagas i vissa fall. Om en bilhandlare som dellikvid vid försäljning av en bil eller av annan anledning för avsalu övertar en begagnad, i bilregistret upptagen bil och sedermera säljer bilen vidare, bör — såsom bevillningsutskottet i sitt utlåtande över förslagen till investeringsavgifter uttalade — avgift ifrågakomma först vid den senare äganderättsövergången. För undvikande av att dubbel avgift uttages i dessa fall hänvisades vid behandlingen av den särskilda investeringsavgiften till följande förfarande. Bilhandlaren bör vid förvärvet av den begagnade bilen överenskomma med säljaren om att denne begär bilen överförd till bilreservregistret. Till detta register antecknas så, efter bilhandlarens anmälan härom, den verkställda äganderättsövergången. Sedan bilhandlaren sålt bilen vidare samt den nye ägaren gjort anmälan härom och ansökt om bilens upptagande i bilregistret uttages avgift.

Utskottet hälsar med tillfredsställelse, särskilt med hänsyn till den ytterligare försening som eljest kunnat väntas vid återregistrering av bil, att lätnader i besiktningstvånget nu föreslagits vid återregistrering. Bilinspektionens kapacitet bör i det föreliggande läget förbehållas de mest angelägna fallen, och till dessa hör i och för sig icke återregistreringsfallen. Då frågan om kontroll från trafiksäkerhetssynpunkt av fordonens beskaffenhet och utrustning är föremål för övervägande inom trafiksäkerhetsutredningen finner utskottet det ändamålsenligt att de nu ifrågavarande lätnaderna, såsom i propositionen föreslagits, ges formen av en tillfällig reglering.

I de bägge likalydande motioner som väckts i anledning av propositionen har yrkats, att riksdagen måtte uttala, att det föreslagna tillfälliga upphävet av besiktningstvånget för personbilar och motorcyklar av senare årsmodell även bör gälla sådana med skåp-, stationsvagns- eller personbilskarosseri utrustade lastbilar, vilkas tjänstevikt ej överstiger 1 800 kilogram. Motionärerna erinrar om att den särskilda investeringsavgiften utgår vid förvärv av förutom personbilar och motorcyklar även sådana lastbilar som beröres i motionerna, och uttalar, att svårigheter med långa väntetider skulle uppkomma för bilhandeln, om besiktning krävdes för dessa lastbilar vid återföring från bilreservregistret.

Utskottet vill till en början visserligen frambålla, att man inom bilhandeln i stället för att begagna sig av förfaringsättet med överföring till bilreservregistret torde kunna taga emot inbytesbilar i försäljningskommission. Härvid föreligger ej behov av att inbytesbilen överföres till bilreservregistret, och därmed erfordras ej ny besiktning. Ett sådant kommissionsförfarande torde, särskilt efter införandet av den särskilda investeringsavgiften, praktiseras i betydande omfattning.

I den mån man emellertid inom bilhandeln använder det rekommenderade förfaringssättet med överföring till bilreservregistret av lastbilar som omfattas av den särskilda investeringsavgiften, medför detta ökade anspråk på bilinspektionens kapacitet.

Starka skäl synes därför utskottet tala för att kravet på registreringsbesiktning före återregistrering i nuvarande läge efterges även för de i motionen berörda lastbilarna utan att man i stället för registreringsbesiktningen sätter den visserligen mindre arbetskrävande men i nuvarande läge för bilinspektionen ändock betungande kontrollbesiktningen.

Trafiksäkerhetssynpunkter kan naturligtvis andragas för att de bilar som utnyttjas mera intensivt skulle påkalla en mera kontinuerlig besiktningsskontroll än andra, mindre utnyttjade fordon. Huruvida de lätta lastbilar som nu är i fråga i nämnda hänseende mera väsentligt skiljer sig från personbilarna kan utskottet ej på föreliggande material säkert bedöma. Utskottet vill emellertid framhålla, att någon regelbundet återkommande efterkontroll av lastbilar ej förekommer och att den kontroll som vinnes vid återregistrering drabbar slumpartat. Möjligheter att undgå kontrollen föreligger också genom anlåtande av kommissionsförfarandet.

På grund av det anförda vill utskottet — därest Kungl. Maj:t ej finner att olägenheter av annan art än som föreligger beträffande personbilar talar däremot — förorda att, såsom i motionerna föreslås, med skåp-, stationsvagns- eller personbilskarosseri utrustade lastbilar, vilkas tjänstevikt ej överstiger 1 800 kilogram, i nu förevarande hänseende likställas med personbilar och motorcyklar av senare årsmodell.

Beträffande det i propositionen framlagda förslaget till förordning om ändring i vägtrafikförordningen, varigenom åt Kungl. Maj:t uppdrages att medgiva lätnader i villkoren för utfärdande av körkort åt personer, som förut äger att i främmande stat föra motordrivet fordon, har utskottet ej funnit anledning till erinran.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att riksdagen i anledning av förevarande proposition, nr 95, måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t som sin mening giva till känna vad utskottet ovan anført; samt

B) att förevarande motioner, I: 413 och II: 519, måtte anses besvarade genom vad utskottet ovan anført och hemställt.

Stockholm den 16 mars 1955

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herrar Norman, Axel E. Svensson, fru Carlqvist, herrar Magnusson, Anders E. Johansson, Grönkvist, Alvar Andersson och Alexanderson;

från andra kammaren: fru Johansson i Norrköping, herrar Nilsson i Göteborg, Hagård, Lundberg, Carlsson i Bakeröd, fröken Höjer, herrar Bengtsson i Varberg och Rimmerfors.